

[Haustrup Clemmensen.]

men vi føler os ikke overbevist om, at der er behov for et stort nationalt organ på dette område.

Generelt set er vi for disse forslags vedkommende parat til en udvalgsbehandling.

Knud Østergaard: SF-forslagene om en finansieringsfond for boligbyggeri og om foranstaltninger til fremme af byggeriet har det tilfælles med de øvrige forslag fra samme parti, som er til behandling her i dag, at de er ganske elegant udformet. Generelt kan vel siges, at de har antaget en nøds karakter: en ydre skal, som med sit indbydende farvespil og sin afstemte form påkalder beskuerens fantasi og forventning, og så et indre, der skuffer, fordi det enten er bittert, indskrumpet eller simpelt hen hult. Det er en ganske fiks form for lovgivningsarbejde at fremsætte forslag til folketingsbeslutning, hvorved folketinget skal pålægge regeringen at gøre sådan og sådan. Det gør, at forslagsstilleren undgår den ofte skræmmende detalje og samtidig har mulighed for ansvarsfrit at udforme formål, som virker tiltrækkende på også andre partier og deres vælgere.

Det er besnærende, at man vil sikre en planmæssig boligproduktion, at man vil mindske afstanden mellem gammel og ny leje, at man vil fremme den private opsparring og fjerne inflationspresset fra jordejendom. Hvem kan ikke skrive under på disse formål? Dog — de gode formål og de smukke ord ender i forslaget om foranstaltninger til fremme af byggeriet i et byggedirektorat, der skal have hals- og håndsret over alt offentligt byggeri og alt udlejningsbyggeri her i landet. Samtidig med at man, som man udtrykker det, vil afbureaukratisere byggeprocessen, ja, så foreslår man et bureaukrati, som der vel næppe hidtil nogetsteds er set mage til. Det at tale om 5 års planer for det ganske lands boligbyggeri kan efter min opfattelse kun være realistisk i et socialistisk samfund, hvor også staten bestemmer produktionen og afgør dens geografiske placering og udbygning. Den side af SF-forslagene er derfor gammeldags og reaktionær. Det er en reaktionær tale i en moderne tid, hvor det kapitalistiske system så at sige dagligt og overalt beviser sin overlegenhed med hensyn til produktion.

Det, vi derimod skal stræbe efter, er inden for en fornuftig planlægningsramme at kunne påkalde og stimulere den dynamik, der altid vil være i et frit erhvervsliv. Vi skal så sideløbende hermed fremme den nødvendige boligmæssige udbygning.

De nævnte SF-forslag er ikke et udtryk for en sådan tankegang, og derfor kan det konservative folkeparti ej heller gå ind for deres konklusion, men som jeg tidligere har omtalt, er der spredte træk med karakter af fornuft. Omplantes de fra en socialistisk til en mere liberalistisk ramme, er mit parti villig til at overveje og forhandle. Fastholdes derimod det tydelige socialistiske sigte, må vi gå imod forslagene.

Poul Schlüter: Jeg skal på det konservative folkepartis vegne knytte nogle kommentarer til tre af SF's forslag: det om beslutning om en pensionsreform, det om imødegæelse af spekulationsbetonede dispositioner vedrørende fast ejendom og endelig til forslaget om kommunernes adgang til lånefinansiering.

Om forslaget til beslutning om en pensionsreform skal jeg alene sige, at regeringen meddelte jo allerede i december måned, at regeringen ville fremkomme med et lovforslag om en pensionsreform. Vi ved nu, at forslaget fremsættes i dag, og derfor vil jeg sige, at det må være naturligt, at den egentlige debat om en pensionsreform finder sted i tilknytning til regeringsforslaget. Der vil være lighedspunkter, og der vil være forskelle mellem SF's tanker og regeringens, men to fællestræk er der naturligvis. For det første, at der bliver tale om opbygning af en fond, hvor der finder en opsparring sted, og for det andet, at man stiler imod en gradvis forhøjelse af alderspensionen. Men den egentlige debat får vi nok mest glæde af, hvis den knytter sig til det konkrete regeringsforslag.

Det næste forslag, jeg skal kommentere, er det om de spekulationsbetonede dispositioner vedrørende fast ejendom. SF's forslag til folketingsbeslutning er jo på dette område uhyre vidtgående. Hovedreglen efter forslaget er, at der bliver tale om et generelt forbud mod salg af ikke-byggemodnede arealer helt frem til 1972, og dernæst at salg af fast ejendom i princippet skal ske på grundlag af den 14. almindelige vurdering.